

**A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság**

Kfv.IV.35.565/2013/12.szám

A Kúria dr. Erdélyi Ildikó ügyvéd által képviselt felperesnek ... alperes ellen támogatási ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. május 23. napján kelt 3.K.27.000/2013/4. számú jogerős ítélete ellen a felperes által 5. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán az alulírott napon megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.000/2013/4. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20 000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes 2011. november 15-én a LEADER programban meghatározott intézkedések jogcím civil szervezetek infrastruktúra fejlesztése célterületre támogatási kérelmet nyújtott be a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal elsőfokú hatóságához. A felperes a támogatásból olyan multifunkcionális civil irodát kívánt megvalósítani haszonkölcsön szerződés útján F., R. u. 2. ... hrsz.-ú ingatlanon, amely egyrészt székhelyül szolgál, másrészt pedig biztosítja az egyesület tevékenységének a helyszínét is. A felperes és az ingatlan tulajdonosa haszonkölcsön előszerződést kötöttek.

Az MVH elsőfokú hatósága a felperes támogatási kérelmét elutasította. A felperes fellebbezése során eljáró alperes a határozattal az indokolás részbeni megváltoztatásával helybenhagyta az elsőfokú határozatot azzal, hogy a kérelem nem felelt meg a támogatás feltételeinek, mivel a támogatás céljai már más támogatásból megvalósultak. Határozata szerint a felperes, mint integrált közösségi és szolgáltató tér (IKSZT) jogcím birtokosa 46.836.031 forint támogatást nyert már arra, hogy a K., P. S. u. 20. szám alatt megvalósítsa az egyesület székhelyét, valamint, hogy helyszínt biztosítson civil szervezetek számára.

A másodfokú hatóság szerint a támogatásból megvalósítani kívánt fonyódi fejlesztés nem segíti elő a felperes közhasznú tevékenységének ellátását. Az alperes a döntése alátámasztására hivatkozott az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból a helyi vidékfejlesztési Stratégiák LEADER fejezetének végrehajtásához 2011-től nyújtandó támogatások részletes feltételeiről szóló 76/2011. (VII. 29.) VM rendelet (a továbbiakban: VM rendelet) 6. § (2) bekezdés g) pontjára és 10. § (1) bekezdésére.

A felperes a közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálatát kezdeményezte. Az ügyben eljáró Kaposvári Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az ítéletében a felperes keresetét elutasította. A bíróság a VM rendelet 6. § (1) bekezdése, (2) bekezdés g) pontja, 6. § (6) bekezdése, valamint a vidékfejlesztési támogatási intézkedésekre vonatkozó ellenőrzési eljárások, valamint a kölcsönös megfelelés végrehajtása érdekében az 1698/2005/EK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, a bizottság 2011. január 27-ei 65/2011. EU rendelet 24. cikk (1) bekezdés 2/a. pontja alapján megállapította, hogy az alperes vizsgálhatta, hogy a célterület adatlap szerint meghatározott támogatásra terjesztett elő a felperes támogatási kérelmet.

A bíróság rögzítette, hogy a felperes valótlan állítást nem tett azzal kapcsolatosan, hogy egyenlőre az egyesületnek saját otthona nincs (lásd támogatási kérelem 14. pont), tekintettel a támogatási kérelem 13. pontjában foglaltakra is, melyben leírta, hogy IKSZT kialakítása folyamatban van K.-ben.

A bíróság ugyanakkor utalt arra, hogy a felperes székhelyeként megjelölt k-i ingatlan rendeltetése ugyanaz, mint a támogatási kérelemben megjelölt megvalósítani kívánt cél, azaz a saját otthon, az egyesület működési feltételeinek a biztosítása, különféle találkozók lebonyolítása, kiscsoportos munka lehetősége, képzések lebonyolítása, iratok tárolásának a lehetősége. A támogatás alapján kialakított székhely megfelelő helyszínt és infrastruktúrát biztosít a felperes működéséhez, a pályázatban meghatározott

fejlesztési célok a felperesnél ezáltal megvalósultak. Így az ügy tárgyát képező pályázat benyújtásakor már az IKSZT támogatás elnyerésére tekintettel a vonatkozó megvalósulási folyamat megkezdődött. A bíróság szerint nem követett el az alperes jogszabálysértést, amikor megállapította, hogy a célterület adatlapban meghatározottak szerint a felperes a támogatást nem veheti igénybe.

A bíróság utalt arra is, hogy a 23/2007. (IV. 7.) FVM rendelet 23. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt jogszabályi kötelezettség nem teljesülne a felperes, illetőleg a fonyódi ingatlan tulajdonosa között megkötött haszonkölcsön előszerződés alapján, mivel az előszerződés szerint az ingatlanfejlesztés eredményeként a haszonkölcsönbe adó ingatlanán megvalósuló fejlesztések a haszonkölcsönbe adót illetik, így a megvalósuló fejlesztés nem kerülne a felperes tulajdonába. Ez pedig sértené a 23/2007. (IV. 7.) FVM rendelet 23. § (1) bekezdés c) pontját.

A bíróság jogerős ítélete ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet. Ebben kifejtette, hogy az eljáró hatóság kizárólag objektíven vizsgálódhat a pályázatok elbírálása során, szubjektív szempontokat nem vehet figyelembe. A hatóság kizárólag formai szempontból vizsgálhatja a támogatási kérelmeket, az adminisztratív ellenőrzést követően az elbírálás kizárólag a pontozási jegyzőkönyv kiállításával történhet, ami nem teszi lehetővé, hogy az MVH, vagy az adott LEADER csoport munkatársa szubjektív szempontok alapján a beruházás indokoltságáról bármilyen módon döntsön. Ehhez kapcsolódva a felperes más pályázók által elnyert támogatásokat ismertetett, majd arra a következtetésre jutott, hogy sérült a Ket. 2. § (1) bekezdésében foglalt egyenlő bánásmódhoz való jog.

A felperes szerint a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hatóság nem vizsgálhatta volna, hogy mennyi és milyen ingatlanokkal rendelkezik, mivel e körülmény irreleváns a kérelem támogathatósága szempontjából. A felperes felülvizsgálati kérelmében a 112/2009. (VIII. 29.) FVM rendelet 1. §-ából, majd a VM rendeletből idézett. Ezzel összefüggésben megállapította, hogy a jogerős ítélet indokolása iratellenesen tartalmazza, hogy a felperes támogatást nem a célterület adatlapon meghatározott célból kívánta igénybe venni. A 23/2007. FVM rendelet 23. § (1) bekezdés c) pontjához kapcsolódva a felperes kifejtette, hogy a civil szervezetek infrastruktúra fejlesztésére benyújtott pályázat kapcsán a beruházással érintett ingatlan tulajdonosával kötött haszonkölcsön előszerződést. Az előszerződést egy minta alapján készítette, amely alapjául szolgált több más olyan pályázó haszonkölcsön előszerződésének is, amelyet a Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal nem kifogásolt. Véleménye szerint jogszabálysértés nem állapítható meg, mivel a szerződésből egyértelműen kiderül, hogy a

megvalósuló fejlesztések az üzemeltetési kötelezettség leteltét követően illetik meg a haszonkölcsönbe adót. A felperes nyomatékosította, hogy a haszonkölcsönbe adni kívánt ingatlant a támogatás időszaka alatt a célterület által meghatározott célokra kívánta használni. A felperes szerint az általa választott módon megvalósított fejlesztés nem sérti a támogatásra irányadó szabályokat. Végül előadta, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Pp. 221. § (1) bekezdésével, mivel nem tartalmazza, hogy mely jogszabály alapján látta törvényesnek az alperes döntését. Mindezekre tekintettel a felperes kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a felperes keresetének történő helyt adást.

Az ügyben az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nyújtott be. Az ellenkérelem szerint iratellenesen állítja a felperes felülvizsgálati kérelmében, hogy az elsőfokú bíróság nem a jogszabályok előírásai alapján, hanem szubjektív szempontok szerint bírálta el a támogatási kérelmet. Hivatkozott arra, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében nem bizonyította, hogy az elsőfokú bíróság jogalkalmazása téves, így elsődlegesen azt kérte, hogy a Kúria erre hivatkozva tartsa fenn hatályában az elsőfokú bíróság döntését.

Az alperes szerint a kérelmező a VM rendelet 6. § (1), (2) és (6) bekezdései alapján a támogatás igénybevétele feltételeinek akkor tesz eleget, ha a célterületi katalógusban meghatározott fejlesztési célt a LEADER támogatásból kívánja megvalósítani. Ez jelen esetben a kérelem benyújtásakor már megvalósítás alatt állt. Ezt támasztja alá, hogy a felperesnek, mint nonprofit szervezetnek már a támogatás előtt is rendelkeznie kellett a működéshez szükséges székhellyel, továbbá az, hogy a felperes IKSZT pályázaton azzal a céllal nyert támogatást, hogy olyan ingatlana lesz, amely biztosítja működésének feltételét, és helyszínét.

Az alperes szerint az elsőfokú bíróság törvényesen mondta ki ítéletében, hogy a felperes ugyanarra a célra nem vehet igénybe két különböző vidékfejlesztési támogatást. Erre tekintettel másodlagos kérelmében az ítélet hatályában való fenntartását kérte annak kimondásával, hogy az elsőfokú bíróság ítélete nem hiányos, tartalmazza mindazokat a jogszabályokat, amelyek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan döntött a keresetről.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a felperes indítványára tárgyaláson bírálta el a Pp. 274.§ (1) bekezdése alkalmazásával.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Ket. 2. § (1) bekezdése értelmében az ügyfeleket a hatósági eljárásban megilleti a törvény előtti egyenlőség, ügyeiket indokolatlan megkülönböztetés és részrehajlás nélkül kell elintézni.

A Kúria egyetért a felperessel abban, hogy az eljáró hatóságoknak

részrehajlás nélkül objektív szempontok alapján kell eljárni. Ugyanakkor nem vonható az értékelési körbe, hogy más civil szervezetek infrastruktúra fejlesztési jogcímen benyújtott pályázatainak hogyan viszonyulnak jelen ügyben benyújtott támogatási kérelem elbírálásához. A megkülönböztetés és részrehajlás nélküli ügyintézés garanciája a vonatkozó jogszabályok mindenki által történő betartása. Az eljáró bíróság a közigazgatási határozat felülvizsgálata során jogszerűségi kontrollt végez.

A Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős bírósági döntés jogszabályokkal kellően alátámasztott. A bíróság hivatkozott a VM rendelet 6. § (1) bekezdésére, (2) bekezdés g) pontjára, (6) bekezdésére, 10. § (1) bekezdés b) pontjára, 20. § (11) bekezdés f) pontjára, a 23/2007. (IV.27.) FVM rendelet 23. § (1) bekezdés c) pontjára, illetve európai jogi normára, a Bizottság 2011. január 27-ei 65/2011/EU rendelet (a továbbiakban: EU rendelet) 24. cikk több rendelkezésére. A vonatkozó jogszabályok az ítéletet kellőképpen alátámasztják, így a Pp. 221. § (1) bekezdésnek a sérelmét sem lehet megállapítani.

A hatóság szerint a tervezett fejlesztés nem felel meg a támogatás céljának, a fejlesztés indokoltasága megkérdőjelezhető. Az elsőfokú bíróság által is hivatkozott EU rendelet 24. cikk 2) pont a) pontja szerint a támogatási kérelem ellenőrzése különösen az igényelt támogatás tárgyát képező tevékenység támogathatóságának a vizsgálatára terjed ki. Megállapítható, hogy a jogszabályi keretek között mérlegelési kérdés annak megítélése, hogy a felperesnek a kisberényi működés feltételeinek biztosításán túl, indokolt-e egy multifunkcionális civil iroda létrehozása. A mérlegelés eredményének felülvizsgálata kívül esik a jogszerűségi vizsgálat köréből.

A Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős döntés nem jogszabálysértő. A 23/2007. (IV.7.) FVM rendelet az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alap társfinanszírozásában megvalósuló támogatások igénybevételének általános szabályairól szól. Ezen jogszabály 23. § (1) bekezdés c) pontja értelmében a beruházási támogatások esetén teljesülnie kell azon feltételnek is, hogy az üzemeltetési kötelezettség időtartama alatt a beruházás tárgya - a 10. §-ban foglalt kivétellel - nem idegeníthető el és nem adható bérbe (a 10. § az ügyfél által vállalt kötelezettségben bekövetkező változásról rendelkezik.) A Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet helytállóan vonta le azt a következtetést, amely szerint az ügyben született haszonkölcsön előszerződés nem felel meg a 23/2007. (IV.7.) FVM rendelet 23. § (1) bekezdés c) pontja által támasztott követelménynek. E rendelkezés ugyanis elidegenítési és bérbeadási tilalomról szól.

Az iratok közt elfekvő haszonkölcsön előszerződés első pontjából

egyértelműen kiderül, hogy a fonyódi 7396 hrsz.-ú ingatlan a haszonkölcsönbe adó 1/1 arányú tulajdonát képezi. A szerződés második pontja többek között kimondja: a szerződés szerint „a LEADER pályázatban foglalt ingatlanfejlesztés eredményeként a haszonkölcsönbe adó ingatlanán megvalósuló fejlesztések a haszonkölcsönbe adót illeti, a haszonkölcsön jogviszony megszűnésekor a haszonkölcsönbe vevő nem jogosult az így létrejött értéknövelő beruházás értékének megtérítését követelni a haszonkölcsönbe adótól.” A szerződés e tételeiből, de más rendelkezéseiből is egyértelműen következik, hogy a felperes vonatkozásában nem teljesült a 23/2007. (IV.7.) FVM rendelet 23. § (1) bekezdés c) pontjában meghatározott feltétel. E jogszabályi rendelkezés szerint ugyanis a beruházás tárgya az üzemeltetési kötelezettség időtartama alatt nem idegeníthető el, márpedig a fenti szerződés alapján az a haszonkölcsönbe adót illeti.

Végül a Kúria rámutat, hogy az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból nyújtandó, a vidéki gazdaság és lakosság számára nyújtott alapszolgáltatások körében az integrált közösségi és szolgáltató tér kialakítására és működtetésére igénybe vehető támogatások részletes feltételeiről szóló 112/2009. (VIII. 29.) FVM rendelet 1. §-ában meghatározott támogatási cél is csak a jogszabályi követelmények betartásával valósulhat meg.

A fentiek alapján a Kúria úgy ítélte meg, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért a Kúria a jogerős ítéletét a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta.

A Kúria a Pp. 270. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó 78. § alapján kötelezte a pervesztes felperest a felülvizsgálati eljárás költségeinek megfizetésére.

Az illetékekről szóló módosított 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 5. § (1) bekezdésének f) pontja alapján az alperes teljes személyes illetékmentességben részesül, ezért a le nem rótt illetéket a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. szeptember 16.

**Dr. Kozma György sk. a tanács elnöke, Dr. Balogh Zsolt sk.előadó
bíró, Dr. Hörcherné Dr. Marosi Ildikó sk. bíró**